

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 409

гр. Пазарджик, 13.11.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК в закрито заседание на тринадесети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Елеонора П. Серафимова

като разгледа докладваното от Елеонора П. Серафимова Търговско дело № 20235200900016 по описа за 2023 година

Искът подлежи на разглеждане по реда на Глава XXXII от ГПК съгласно чл.365, т.1 от ГПК.

Производството по делото е образувано по искова молба на „А.“ ООД - в несъстоятелност, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр.П., ул. „С. Т.“ №*** представлявано от управителя Д. Г. М. срещу И. Л. К., ЕГН *****, с постоянен адрес гр.С., ул.„О.“ № ***, в качеството му на синдик на „А.“ ООД-в несъстоятелност, с която са предявени претенции с правно основание чл.663, ал.4 ТЗ (след изменението на ТЗ, публ.ДВ бр.66/2023 г.) и при условията на евентуалност - чл.55, ал.1 ЗЗД, с цена на иска от 1000 лв. частично от общо 10 064,79 лева.

Твърди се, че с Решение от 07.10.2019 г. по т.д. №192/2019г. на ПзОС е обявена неплатежоспособността на „А.“ООД, открито е производство по несъстоятелност, постановена е обща възбрана и заповед върху имуществото на длъжника, назначен е временен синдик и е определена датата на първото събрание на кредиторите за 12.11.2019 г.

След проведеното събрание с определение от 19.11.2019 г. съдът назначил за постоянен синдик на ответника И. К., при постоянно месечно възнаграждение от 800 лв. без ДДС и определил дата на встъпването му в длъжност - 19.11.2019 г. По предложение на К. било определено месечното възнаграждение на счетоводител в размер на 100 лв. и същото било разрешено от съда с Определение от 16.12.2019 г. без да е гласувано от събранията на кредитори, с начален период на изплащане м.януари 2020 г.

Изложени са твърдения, че без притеснение от ангажиране на отговорността му по чл.663 от ТЗ синдикът К. си позволил да включва в месечните си доклади допълнително суми, с които се разпоредил в своя полза и в полза на счетоводителя, надвишаващи определеното му възнаграждение от 800 лв., като никога не прилагал оправдателни документи към докладите за търсените от него разходи в повече от определеното му възнаграждение. Същото се отнасяло и за счетоводителя, за когото неоснователно било давано разрешение на синдика да се разпорежда с тези суми. Твърди се, че полученото от синдика над определеното му възнаграждение от събранието на кредиторите водело до неоснователно обогатяване и ощетяване на дружеството и кредиторите.

Описана е хронология, инкорпорираща твърденията на ищеца относно ежемесечно исканите и разрешавани от съда по несъстоятелността парични средства за синдика и счетоводителя над фиксираното му месечно възнаграждение от 800 лв., които били надвзети в периода от м.ноември 2019г. до м.декември 2020 г., а именно:

- **надвзета сума от К. за м.ноември 2019г. - 38,10 лв.** Сочи се, че с молба №11228/06.12.2019г. синдика К. подал първи доклад за м. ноември 2019г., в който имал отработени 9 от общо 21 работни дни и претендирал 380,95 лв., с вкл. ДДФЛ, които съдът по несъстоятелността неоснователно му разрешил да получи с Определение №802/16.12.2019г. Излагат се доводи, че той трябвало да получава възнаграждение от 800 лв. месечно и всички разходи върху това възнаграждение по ДОПК и КСО били включени в него. Пояснява се, че по делото бил приложен отчета на временния синдик Зънгарова от 08.11.2019 г. , от който се виждало, че тя е поискала само месечното си възнаграждение 800 лв., без допълнително да начислява осигуровки и ДДФЛ, което било правилно.
- **надвзетата сума за м.декември 2019г. - 88,89 лв.** Твърди се, че с молба №177/08.01.2020г. К. подал доклад и поискал да му бъде разрешено да се разпорежи с 888,89 лв. за възнаграждение за м.декември 2019 г., в което отново е включил и ДДФЛ и с Определение от 10.01.2020г. съдът му разрешил да получи тази сума в пълен размер.
- **надвзетата сума за м.януари 2020г. - 221,40 лв.** С молба №1169/03.02.2020 г. К. представил доклад и поискал за м.януари 2020г.

- да му бъдат платени 1021,40 лв. (с включени 800 лв. възнаграждение; 100 лв. възнаграждение за счетоводител, ДОО, ДЗПО, ЗО, ДОД), които съдът му разрешил да получи с Определение №83/05.02.2020 г.;
- **надвзета сума за м.февруари 2020 г. - 242,40 лв.** с молба №2282/04.03.2020 г. К. подал доклад и поискал да му бъдат разрешени, за м.февруари 2020 г. по същите пера, като с Определение №156/05.03.2020 г. съдът му разрешил да се разпорежи със сумата от 1042,40 лв.
 - **надвзета сума за периода 01.03-13.03.2020 г. и 14.05.-31.05.2020г. била в размер на 634,23 лв.** С молба №4360/05.06.2020 г. К. поискал възнаграждение за него и за счетоводителя, ведно с данъци и осигуровки в размер на 1440,25 лв., като некоректно отбелязал, че в м.май има 12 вместо 11 работни дни и така начислил един ден в повече при определяне размера на възнаграждението си и това на счетоводителя, а с Определение №322/05.06.2020 г. съдът му разрешил да се разпорежи с така заявената сума;
 - **Надвзетата сума за м.юни 2020 г. с включената ф-ра от избрания от него счетоводител - 865,74 лв.** С молба №5650/02.07.2020г. К. подал доклад за м.юни 2020г., с който поискал разрешение да се разпорежи с 1365,74 лв. (за възнаграждения, данъци и осигуровки), но включил и отделна фактура, издадена от счетоводителя за счетоводна услуга към дружеството в размер на 300,00 лв., като с Определение №397/03.07.2020 г. съдът му разрешил да се разпорежи със сумата 1693,74 лв. Твърди се, че в този етап от производството синдикът нямал правомощия да съставя ГДД и да подава ГФО за обявяване и фактурата, приложена от К., била единствено с цел да се усвоят 300 лв.;
 - **Надвзетата сума за м.юли 2020г. - 565,74 лв.** С молба №6971/05.08.2020г. К. подал доклад и поискал 1365,74 лв. за м. юли 2020г., които съдът му разрешил да получи с Определение №467/05.08.2020г.
 - **Надвзетата сума за м.август 2020г. - 565,74 лв.** С молба №260256/01.09.2020г. К. подал доклад за август 2020г. и поискал същата сума в размер на 1365,74 лева, отново с включени осигурителни, здравни вноски и ДОД, които съдът му разрешил да получи с Определение №260012/01.09.2020г..

- **Надвзетата сума за периода 13.03 - 14.05.2020 г. - 1080,62 лв.** С молба № 260599/16.09.2020 г. през септември 2020 г. К. поискал сумата от 2731,48 лв. възнаграждение, ведно с осигуровките и ДДФЛ на него и счетоводителя за **периода на извънредното положение 13.03 - 14.05.2020г.**, която сума била разрешена с Определение №260052/18.09.2020г. За този период дължимото за синдика възнаграждение е в размер - 1650,86 лева.;
- **Надвзетата сума за месеците септември, октомври, ноември, декември 2020 г. - в общ размер на 2262,96 лв. (по 565,74 лв. на месец).** С молби № 261156/02.10.2020 г., 262318/03.11.2020 г., №243436/07.12.2020 г. и № 264596/28.04.2021 г. К. поискал разрешение от съда да се разпорежи от особената сметка за изплащане на възнаграждения, данъци и осигуровки за месеците септември, октомври, ноември, декември 2020г., за всеки месец по 1365,74 лв. С определения № 260073/05.10.2020 г., №260163/05.11.2020 г., №260234/08.12.2020 г. и №260278/29.04.2021 г. съдът му разрешил за всеки един от тези месеци да получи искованите суми.

Твърди се, че за надвзетите суми в периода м. ноември 2019г. - м. декември 2020г. с молба №266195/13.07.2021 г. ищецът поискал от съда по несъстоятелността да приложи разпоредбата на чл.663, ал.1 от ТЗ, в отговор на което последвала резолюцията на съдията, че тази отговорността би могла да се ангажира в отделно производство.

След като бил освободен като постоянен синдик през месец май 2021 г., съдът го назначил за служебен синдик на 02.07.2021 г. След това на 14.07.2021 г. било проведено събрание на кредиторите, на което К. отново бил избран за постоянен синдик с месечно възнаграждение 850 лв. без ДДС.

С молба вх. №267491/03.11.2021 г. синдикът представил отчета си за м.октомври 2021г., с който поискал от съда разрешение да се разпорежи с особената сметка, за да му бъде изплатено частично възнаграждение за м. януари 2021 г. в размер на 600 лв. от 800 лв. и пълното възнаграждение на счетоводителя в размер на 100 лв., които суми била разрешена с Определение от 04.11.2021г. съдът му е разрешил да се разпорежи с особената сметка и за тези суми.

Сочи се, че в периода от 23.12.2020г. до 25.03.2021 г. производството по

несъстоятелност било спряно, поради наличие на престъпни обстоятелства. С определение от 09.12.2022 г. по т.д. №192/2019 г. съдът разрешил на синдика по постъпила от него молба-доклад от 07.12.2022 г. да се разпорежи със сумата в общ размер 1 200 лв., както следва: 200 лв.- част от дължимото възнаграждение на синдика за м.януари 2021 г. от общото такова в размер на 800 лв.; възнаграждение на синдика за м.февруари 2021 г. в размер на 800 лв.; възнаграждение за счетоводно обслужване за м.февруари и м.март 2021 г. в размер на 200 лв., при което **надвзетата сума по този доклад била 1200 лв., а от предходния доклад - 700 лв.**

С представения окончателен отчет от 31.05.2021 г. К. отново не посочил да е извършил нещо конкретно през м.януари, м.февруари и м.март 2021г., за които му било присъдено възнаграждение в пълен размер. Същото се отнасяло и счетоводителя, а срещу окончателния отчет на синдика постъпило и възражение вх. №265469/08.06.2021 г.

С Определение от 29.12.2022 г. съдът по несъстоятелността разрешил на синдика да се разпорежи с още 931.48 лв., представляваща ДОО за синдика за м.януари и февруари 2021 г. и за м.февруари и м.март 2021 г. за счетоводителя, ДЗПО за синдика за м.януари и февруари 2021 г. и за м.февруари и март 2021 г. за счетоводителя, здравноосигурителни вноски за синдика за м.януари и м.февруари 2021 г. и за м.февруари и м.март 2021 г. за счетоводителя и ДОД за синдика за м.януари и м.февруари 2021 г. и за м.февруари и м.март 2021 г. - за счетоводителя. Тази сума била поискана за период, в който производството е спряно, като в **този период надвзетата сума възлизала на 931,48 лв.**

Излагат се твърдения, че надвзетата сума за м.март 2021 г. е 1233,23 лв. С молба вх. №260010/04.01.2023 г. синдикът поискал да му се изплати месечно възнаграждение за м.март 2021 г. с начислени върху него осигуровки и ДДФЛ в общ размер на 1233,23 лв., които съдът му разрешил.

Обобщено е, че описаните суми от 700 лв., 1 200 лв., 931,48 лв., както и 1233,23 лв. за възнаграждения, осигуровки и ДДФЛ за периода м. януари - м. март 2021г. били неоснователно получени при спряно производство. Изтъква се в тази връзка, че ако възнаграждението, определено от събранието на кредиторите е дължимо, то било само в размер на 800 лв. без ДДС и не следвало да се дължи при спряно производство, както съдът не присъдил

такова за времето на извънредното епидемиологично положение през м.март, м.април и м.май 2020г., като впоследствие за този период синдикът получил възнаграждението си след като то било изрично гласувано и прието на 15.09.2020г. от събрание на кредиторите. Сочат се съображения. Цитира се съдебна практика - Определение от 16.01.2018 по т.д. №101/2017г. на ОС-Враца.

Въденият петитум е да се осъди ответника да заплати на „А-Г“ООД - в несъстоятелност, сумата от 1000 лева, представляваща част от общо претендираните 10 064,79 лв., ведно със законната лихва върху главницата от предявяване на иска до окончателното ѝ изплащане.

Претендират се разноските. Сочат се писмени доказателства.

Не са направени други доказателствени искания.

В срока по чл. 367, ал.1 ГПК е постъпил отговор от ответника К., чрез пълномощника му адв. Н. Т. (АК-П.), с който се оспорва както допустимостта, така и основателността на предявените икове.

Излагат се съображения за нередовност на исковата молба. Изтъква се в тази насока, че се претендирали частично 1000 лв. от общо дължим сбор от всички „надвзети“ суми в размер на 10 064,79 лв., но същевременно частичната претенция надвишавала всяка една от отделно посочените в ИМ надвзети суми и по този начин не ставало ясно каква част от всеки един от множеството обективно съединени икове се предявява, т.е. дали всеки от тях е предявен като частичен и ако да - до какъв размер. Излагат се съображения.

По същество се оспорва да са налице елементите на фактическия състав на отговорността на ответника по реда на чл. 663, ал. 3 от ТЗ.

Не се спори, че на проведеното първо събрание на кредиторите с Определение от 19.11.2019 г., е било определено дължимо месечно възнаграждение на синдика от 800 лв. без ДДС. Акцентираща се, че противно на посоченото в ИМ, както волята на кредиторите на несъстоятелността, така и на съда била, при определяне на полагащото му се възнаграждение, същото да бъде нетно (т.е. след приспадане на всички дължими данъци и осигурителни вноски). Затова и изрично в цитираното определение било посочено, че в ежемесечно дължимата сума от 800 лв. не е включен дължимият ДДС. Поради тази причина в подаваните доклади и съпътстващите ги описи от синдика освен дължимите от масата на несъстоятелността суми за заплащане на

полагащото му се нетно месечно възнаграждение, били включвани и съответните суми, необходими за заплащане на дължими осигурителни вноски и данъци. С Определение от 19.12.2019 г., постановено от съда по несъстоятелността, на синдика било дадено и разрешение счетоводното обслужване на длъжника да бъде преместено при Н. А., срещу заплащане на възнаграждение от 100 лв. месечно, които разходи, също били включвани в ежемесечните доклади и съпътстващите ги описи.

Поддържа се, че в случая липсват елементите от фактическия състав на отговорността по чл.663, ал.3 ТЗ – в частност противоправност и вина. Твърди се, че всяко разпореждане със средства от особената сметка на длъжника, за които се твърди, че е извършено неправомерно, било съпътствано от предхождащо го разрешение по чл. 658, ал.1, т.9 ТЗ, с влязло в сила определение на съда по несъстоятелността, като разходите по издръжката на несъстоятелността били одобрявани и разрешавани от съда изрично и никога не били оспорвани от кредиторите и длъжника. Същата теза се съдържа и в Определение №85/17.06.2021 г. по в.ч.т.д. № 428/2021 г. по описа на ПАС, с което въззивния съд отменил Определението от 20.05.2021 г. на съда по несъстоятелността за освобождаване на ответника като постоянен синдик на „А.“ ООД.

Възразява се наред с това, че не била налице и пряка причинно-следствена връзка между твърдяната вреда и поведението на синдика. Едва след подаване на съответните доклади и получаване на разрешение по реда на чл.658, ал.1, т.9 ТЗ ответникът пристъпвал към действия по разпореждане със средства от банковите сметки на длъжника.

Несъстоятелни били също и твърденията, че синдикът не следвало да получава полагащото му се възнаграждение през първите три месеца на 2021 г., през който период производството по несъстоятелност било спряно. В случая следвало да се приложи по аналогия приетото с ТР № 2/2018 г. от 13.07.2020 г. на ВКС, ОСТК, а именно, че при спиране на производството по несъстоятелност поради липса на достатъчно средства по смисъла на чл.632, ал.5 ТЗ, не би следвало да се прекратяват правомощията на синдика, като същият не можело да бъде заличен, и че като орган на производството по несъстоятелност, той не се десезирал със спиране на делото. Основание за освобождаването му в тази хипотеза не било предвидено и в разпоредбата на

чл. 657 ТЗ. Изтъква се още, че съгласно чл.736, ал. 1 ТЗ, прекратяването на правомощията на синдика настъпва *ex lege* едва с прекратяването на производството по несъстоятелност, докато в хипотеза на спиране, производството по несъстоятелност остава висящо и ако се счете, че при спиране синдикът не може да упражнява правомощията си, то по висящи или нови искове срещу длъжника, с предмет вещни или потестативни права, последният ще се окаже без представител. Сочат се съображения.

Изразява се становище, че действията на „А *“ ООД по депозиране на предявената ИМ в настоящото производство съставлява злоупотреба с процесуални права и по никакъв начин не се търси действително обезщетяване на вреди, настъпили в патримониума на длъжника и кредиторите, а същата е средство за „натиск“ срещу ответника в качеството му на синдик. Излагат се доводи.

Иска се отхвърляне на претенциите и се претендират разноските.

Сочат се доказателства. Направено е доказателствено искане за допускане разпит на двама свидетели, при довеждане, за установяване формираната от кредиторите на несъстоятелността воля относно начина на определяне размера на възнаграждението на синдика, изразена на първото събрание на кредиторите от 12.11.2019 г., както и на събранието на кредиторите от 14.07.2021 г.

В постъпилата в срока по чл.372 от ГПК допълнителна искова молба се излагат твърдения, че след предявяване на първоначалната ИМ синдикът К. продължил да депозира молби по т.д. №192/2019 г. ПзОС, с които да иска от съда разрешения за изплащане на месечно възнаграждение за себе си и за счетоводителя, като в тях за разлика от предишните, правилно не включил задължения за осигуровки и ДДФЛ.

Описани са съответните представени от синдика молби, като са изложени и твърдения за съответно надвзети суми, с които общата цена на иска **се увеличава от 10064,79 лв. на 11189,85 лв.**, а именно :

- с молба вх. №260140/01.02.2023 г. ответникът поискал разрешение да се разпорежи за м.април 2021 г. с 800 лв. - възнаграждение за синдик и 100 лв. - възнаграждение за счетоводител; 24.36 лв. - пощенски разходи и 7.60 лв. - канцеларски разходи. От приложените към молбата документи се виждало, че пощенските разходи са 20,58 лв., а не 24,36 лв. С

Определение от 07.02.2023 г. съдът му разрешил да се разпорежи с особената банкова сметка със сумите, които поискал и така **надвзетата сума била 103.78 лв.** (за счетоводно обслужване и пощенски разходи).

- с молба вх. №260311/07.03.2023 г. синдикът поискал разрешение да се разпорежи за м.май 2021г. с 800 лв. - възнаграждение за синдик; 100 лв. - възнаграждение за счетоводител; 21,20 лв. - за ДТ. С Определение от 14.03.2023г. съдът му разрешил да се разпорежи с особената банкова сметка със сумите, които поискал. Сочи се, че Синдика бил освободен като такъв с Определение №260310/20.05.2021 г. като на негово място била назначен адв. М. З., която да встъпи в длъжност от 28.05.2021 г. Твърди се, че **надвзетата сума била 100 лв.** (за счетоводно обслужване) и възнаграждение на синдика за два дни в размер на 94,11 лв., **или общо 194,11 лв.**
- с молба вх. №260555/02.05.2023г. синдикът поискал разрешение да се разпорежи за м.юни 2021 г. с 800 лв. възнаграждение и 100 лв. възнаграждение за счетоводител. С Определение от 03.05.2023г. съдът му разрешил да се разпорежи със сумите, които поискал. Твърди се, че с Определение №260388/29.06.2021 г. адв. М. З. била освободена като синдик поради здравословни причини и бил назначен отново И. К.. **Надвзетата сума била 100 лв.** (за счетоводно обслужване) и възнаграждение на синдика за 20 дни в размер на 727,27 лв., **или общо 827,27 лв.**

Изразява се становище, че нямало решение на събранието на кредиторите за заплащане от особената сметка за счетоводно обслужване, но освен това в месечните доклади на синдика изобщо не се упоменавала за някаква дейност, извършвана от счетоводителя, за която на него да му се полага възнаграждение и същата тази дейност да не е могла да бъде извършвана от синдика или от управителя на дружеството.

Възразява се, че по отношение на спирането на несъстоятелността през първите три месеца на 2021г., не се прилагало по аналогия спирането поради недостиг на достатъчно налично ликвидно имущество. Освен това за посочения период синдикът не извършвал никаква дейност, за която да му се полага месечно възнаграждение.

Поддържа се позицията, че били налице всички признаци за ангажиране

на отговорността на синдика. Сочи се, че Определенията, с които е разрешава на синдика да се разпорежда с особената сметка по несъстоятелността не подлежат на обжалване и липсва друго средство за защита на дружеството освен иска по чл.663, ал.3 от ТЗ. Ищецът поискал от съдията-докладчик по т.д. № 192/2019 г. да измени определенията си, но в отговор получил указания да упражни правата си по реда на чл.663 от ТЗ.

Относно въпроса, защо възнаграждението на синдика било определено без ДДС се сочи, че формулировката в определението е такава, тъй като това решение предполага, че синдика ще издава данъчни фактури за полученото си възнаграждение.

Петитумът е уточнен, с искане съдът да уважи частично предявения иск в размер на 1000 лв. от общо 11 189.85 лв. Сочат се доказателства.

Възразява се по искането за допускане разпита на двамата свидетели, тъй като двете събрания на кредиторите били протоколирани и волята на кредиторите по делото за несъстоятелност, чрез събиране на гласни доказателствени средства не можела да бъде подменена.

В срока по чл. 373 ГПК е постъпил отговор на ДИМ от ответника, в който се поддържат изцяло всички съображения, оспорвания и възражения, изложени в първоначалния отговор.

Не се сочат доказателства.

Съобразно така изложеното съдът намира, че следва при условията на чл.374 от ГПК да пристъпи към произнасяне по всички предварителни въпроси и по допускане на доказателствата:

На първо място следва да се отбележи, че настоящият състав приема, че предявеният иск подлежи на разглеждане по реда на Глава Тридесет и втора от ГПК с оглед предмета на спора.

Предявените искове са с правно основание чл.663, ал.4 ТЗ (след изменението на ТЗ, публ.ДВ бр.66/2023 г.) и при условията на евентуалност - чл.55, ал.1 ЗЗД.

Исковете са процесуално допустими.

По съществото, същите се оспорват както по основание, така и по размер.

С оглед на това ще следва да се укаже на страните, че наведените от тях

факти и обстоятелства, както и направените възражения се нуждаят от доказване. На основание чл.377 ГПК във връзка с чл.146, ал.2 ГПК съдът указва на страните, че твърденията им се нуждаят от доказване, като разпределя доказателствената тежест съгласно чл.154, ал.1 ГПК и предвид характера на иска съобразно общите правила, като всяка от страните следва да докаже фактите, от които черпи благоприятни последици.

По доказателствата:

Представените писмени доказателства са относими към предмета на доказване, допустими с оглед на тяхната форма и заверката им, както и необходими досежно правно релевантните факти, които следва да бъдат установени в настоящия процес. С оглед на това съдът приема за основателни направените доказателствени искания, а именно да се приемат представените от страните по делото писмени доказателства.

По искането за допускане разпита на двама свидетели съдът ще се произнесе след изслушването на страните в открито съдебно заседание.

На основание чл.375 ал.1 ГПК съдът дава възможност на страните да упражнят правата си като предприемат съответните процесуални действия за установяване на техните твърдения и възражения.

Съобразно изложеното и на основание чл.374 ал.1 и 2 от ГПК
Пазарджишкия окръжен съд

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА представените от страните по делото писмени доказателства.

По искането за допускане разпита на двама свидетели съдът ще се произнесе след изслушването на страните в открито съдебно заседание.

УКАЗВА на страните в процеса, че твърденията и възраженията им се нуждаят от доказване, като всяка от страните следва да докаже фактите, от които черпи благоприятни правни последици.

ДАВА възможност на страните да изложат становището си във връзка с доклада по делото, както и да предприемат съответните процесуални действия.

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание на 04.12.2023 г. от 10,30 часа, за която дата да се призоват страните.

Определението не подлежи на обжалване.

Преписи от същото да се връчи на страните, като на ищеца се връчи и копие на допълнителния отговор.

Съдия при Окръжен съд – Пазарджик: _____